

Hvorfor skal der saa være spærret i Bagerbutikkerne, særlig naar Ekspeditionen som Regel foretages af den handlendes egen Husstand, og hvorfor skal det være saaledes, at medens man ikke kan faa Kager at købe i Bagerbutikkerne, er der ikke noget i Vejen for, at man kan gaa om Hjørnet og faa dem inde paa Restaurationerne. Ja, de Herrer maa ikke misforstaa mig. Det er ikke min Mening at rette en Appel til dem om ogsaa at lukke Restaurationerne om Søndagen. (*En Stemme*: Hvorfor ikke?) Fordi det ikke er min Mening at rette en urimelig Appel til dem.

Der er foretaget nogle Forandringer, som ere Undtagelser fra Hovedreglen, og som det glæder mig at se. Det glæder mig at se, at Blomsterhandlerne med flere ere undtagne. Jeg tror, det er den rigtige Vej, man er slaaet ind paa, naar man blot vil holde sig det klart, at det, det gælder om, er, naar man lukker for en enkelt Klasse af de næringsdrivende, saa at sørge for, at den, der vil have aabent, ikke favoriseres paa dens Bekostning, som skal lukke. Jeg sigter herved til, at man sørger for, at Reglen bliver saaledes, at den, der har aabent, ikke har Lov til at handle med de Artikler, som høre til Hovedforretningen hos den Mand, for hvem man lukker. Der er en enkelt Samfundsklasse eller enkelte Klasser af handlende, som sikkert vil lide under Helsøndagslukningen, og det er Cigarhandlerne. Jeg vil ikke udtale mig særlig for, at de skulle have aabent, men jeg vil benytte Lejligheden til at henvende mig til den højtærede Justitsminister og spørge ham, om ikke den Udvikling, der har fundet Sted, ikke efterhaanden vil nødvendiggøre, at man faar nogle bestemte Regler for de saakaldte Automaters Vedkommende. Jeg tænker ikke paa hemmende Regler eller lignende, jeg tænker kun paa, at det vilde være heldigst baade for de Mennesker, der benytte en Automat til at forhandle fra, og ogsaa for de Folk, han konkurrerer med, om der fandtes nogle Bestemmelser, man her kunde rette sig efter. Jeg kan ikke se rettere end, at en næringsdrivende, et stort Firma, et Aktieselskab eller lignende maatte kunne udstille rundt omkring i Byen paa forskellige Steder Automater og derfra sælge Varer til Folk. Nu er det et Spørgsmaal, hvor vidt disse Folk kunne gaa uden at komme i Strid med Lovgivningen. Der er vel neppe Tvivl om, at det er lovligt at udstille en saadan Automat, men paa den anden Side kan der

ogsaa komme Forhold, som ikke ere absolut lovlige. Jeg mener f. Eks., man kan vel ikke have Lov til at forsyne Automaten om Søndagen, naar den er udsolgt, eller lignende. Det maa vel falde ind under Handel.

Jeg skal endnu omtale Barbererne. Vi drøftede dem jo ret indgaaende i Fjor, og der er ikke Grund til at komme saa synderlig vidt ind derpaa. Jeg tror, at de Herrer mere og mere have Fornemmelsen af, at man begaar en Uret mod de Folk. Man begaar en Uret mod Mestrene og mod de Svende, som man virkelig vil gavne ved Heldagslukningen. Der er faa Erhverv, hvor det i saa høj Grad gælder som i Barberfaget, at Svendene efterhaanden rykke frem til at blive Mestre. Hvis man vil opstille Lovregler, der skadede Erhvervet, og særlig skadede Erhvervet for de smaa Barberere ude omkring i Forstæderne, vilde man derved skade den Fremtid, som mange af Barbersvendene have. De Herrer maa huske paa, at der kan hos Barbererne ikke ske det samme som andre Steder. Man kan nemlig ikke barbere paa Oplag. Det er en Virksomhed, som nødvendigvis maa finde Sted hver Dag, og det blev ogsaa stærkt fremhævet i Fjor, blandt andet af det ærede Medlem for Aalborg, hvorledes de indskrænkende Regler kunde føre til, at Svendene muligvis gik ud og barberede efter Lukketid. Der vil altsaa ikke blive Frihed. Man vil kun give det Skin af, at al Virksomhed er holdt op. I Smug vil Virksomheden trives paa den bedst mulige Maade.

Jeg finder § 9 baade overflødig og skadelig. Jeg vil kun henlede Opmærksomheden paa, at det sikkert er overflødigt over for de deri nævnte Institutioner at opstille bestemte Regler, som de skulle have at rette sig efter. Jeg vil ganske særlig finde, at sidste Linie i denne Paragraf kan være skadelig. Skulde det Tilfælde indtræffe, at man nødvendigvis maatte foretage en saadan Handling under Guds-tjenesten, vilde det være uheldigt, om Lovgivningen skulde opstille et bestemt Forbud derimod. Bestemmelsen i § 16 finder jeg ligeledes ikke saa lidt uheldig affattet. Der kommer jeg tilbage til det samme. De Herrer skabe her et ydre Skin af, at al Virksomhed er standset, Personalet har fri, men naar det kommer til Stykket, har man bag de nedrullede Gardiner fuldt op at bestille og travlt med at bringe Varer omkring. Jeg mener, at man selvfølgelig godt kan give nogle Bestemmelser, der sigte i samme Retning som § 16, men jeg